

Jedino v elegiji, v idilu in v komediji je bilo nekaj znamenitih pisateljev. Ker se izmed spisov novejšje komedije ni nič ohranilo, ako ne jemljemo v poštev odlomkov in latinskih posnemovalcev, tedaj so nam mimiambi Herondovi tem bolje došli, ker si sedaj lahko ustvarimo sodbo o tem, kakšni so bili predmetje nove komedije in kakó so se obdelavali. Mimiambi Herondovi pa so važni tudi po tem, ker iz njih zajemamo znanje o kulturno-zgodovinskih odnošajih tedanje dóbe.

(Dalje prihodnjič.)

Trije vojaki.

Balada.

Iz vási na bistréh konjičih
Hitijo vojaki trijé;
Za vero in dom in cesarja
Hitijo na bojno poljé.

In prvi vzdihne in pravi:
»Poslovil sem se težkó;
Solzila se stara je mati,
Jokala je sestra glasnó«.

In drugi vzdihne in pravi:
»Poslovil sem težje se jaz;
Plakala je žena; v zibelki
Smehljaj se deteta obraz «

In tretji zamolklo deje:
»Ob zori so danes zarán
Zagrebli mi ženo z detetom,
Zagrebli mi beli dan«.

Hrumeje, besneje bitva,
In bridke sablje zvené;
Za vero in dom in cesarja
Izdihne premnogo srcé.

V najhujši, v najsilnejši borbi
Stojí mi tretji vojak,
Kopní li po časti in slavi?
Kopní li po grobu junak? . . .

Po dolu hitita vojaka
Na bistréh konjičih domóv;
A tretji počiva sládko
Tam sredi nebrojnih grobóv.

Rádinski.

